EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/2403,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2017,

ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 1006/2008 ([3]), jäljempänä 'kalastuslupa-asetus', perustettiin järjestelmä, joka koskee unionin kalastusaluksille kalastustoiminnan harjoittamiseen unionin vesien ulkopuolella myönnettäviä lupia ja kolmansien maiden alusten pääsyä unionin vesille.

(2) Unioni on 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ([4]) (UNCLOS) sopimuspuoli, ja se on ratifioinut 4 päivänä elokuuta 1995 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien sopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta ([5]). Näissä kansainvälisissä määräyksissä esitetään periaate, jonka mukaan kaikkien valtioiden on toteutettava tarvittavia toimenpiteitä meren luonnonvarojen kestävän hoidon ja säilyttämisen varmistamiseksi ja tehtävä keskenään yhteistyötä tätä tarkoitusta varten.

(3) Unioni on hyväksynyt kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämisestä aavalla merellä toimivien kalastusalusten osalta 24 päivänä marraskuuta 1993 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) sopimuksen ([6]). Kyseisessä sopimuksessa määrätään, että sopimuspuolten on pidättäydyttävä myöntämästä lupaa aluksen käyttöön aavalla merellä tapahtuvaan kalastukseen, jos tietyt edellytykset eivät täyty, sekä pantava täytäntöön seuraamuksia, jos tiettyjä raportointivelvoitteita ei noudateta.

(4) Unioni on hyväksynyt laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, vastustamista ja poistamista koskevan FAO:n kansainvälisen toimintasuunnitelman, jäljempänä 'IPOA-IUU', joka hyväksyttiin vuonna 2001. IPOA-IUU sekä vuonna 2014 hyväksytyt lippuvaltiotoimintaa koskevat FAO:n vapaaehtoiset suuntaviivat korostavat lippuvaltion vastuuta taata meren elollisten luonnonvarojen ja meriekosysteemien säilyttäminen ja kestävä hyödyntäminen pitkällä aikavälillä. IPOA-IUU:n mukaan lippuvaltion olisi myönnettävä lippunsa alla purjehtiville aluksille luvat kalastukseen, jota harjoitetaan sen suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvien vesien ulkopuolella. Kyseisissä vapaaehtoisissa suuntaviivoissa suositetaan lisäksi, että sekä lippuvaltio että rantavaltio myöntävät luvan silloin, kun kalastustoimintaa harjoitetaan kalastussopimuksen nojalla, tai jopa silloin, kun sitä harjoitetaan tällaisen sopimuksen soveltamisalan ulkopuolella. Kummankin valtion olisi oltava vakuuttunut siitä, ettei kyseinen toiminta vaaranna kantojen kestävyyttä rantavaltion vesillä.

([1]) EUVL C 303, 19.8.2016, s. 116.

([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. helmikuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 17. lokakuuta 2017 (EUVL C 390, 17.11.2017, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. lokakuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1006/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille, asetusten (ETY) N:o 2847/93 ja (EY) N:o 1627/94 muuttamisesta sekä asetuksen (EY) N:o 3317/94 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33).

([4]) Neuvoston päätös 98/392/EY, tehty 23 päivänä maaliskuuta 1998, 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ja sen XI osan soveltamiseen liittyvän 28 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 179, 23.6.1998, s. 1).

([5]) Neuvoston päätös 98/414/EY, tehty 8 päivänä kesäkuuta 1998, hajallaan olevien (talousvyöhykkeiden sisällä ja niiden ulkopuolella liikkuvien) kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen ratifioinnista Euroopan yhteisön puolesta (EYVL L 189, 3.7.1998, s. 14).

([6]) Neuvoston päätös 96/428/EY, tehty 25 päivänä kesäkuuta 1996, yhteisön suorittamasta aavan meren kalastusalusten kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämisestä tehdyn sopimuksen hyväksymisestä (EYVL L 177, 16.7.1996, s. 24).

(5) Vuonna 2014 kaikki FAO:n jäsenet, unioni ja sen kehitysmaakumppanit mukaan luettuina, hyväksyivät yksimielisesti ruokaturvaan ja köyhyyden poistamiseen liittyen vapaaehtoisen ohjeiston kestävän pienimuotoisen kalastuksen turvaamisesta. Kyseisen ohjeiston 5.7 kohdassa korostetaan sitä, että pienimuotoinen kalastus olisi otettava asianmukaisesti huomioon, ennen kuin kalavaroihin pääsyä koskevia sopimuksia tehdään kolmansien maiden ja kolmansien osapuolten kanssa. Kyseisessä ohjeistossa kannustetaan toteuttamaan toimenpiteitä kalavarojen pitkän aikavälin säilyttämisen ja kestävän käytön edistämiseksi sekä ruokatuotannon ekologisen perustan turvaamiseksi ja painotetaan unionin ulkopuolisilla vesillä tapahtuvan kalastustoiminnan ympäristönormeja, joihin kuuluvat ekosysteemiin perustuva lähestymistapa kalastuksenhoitoon sekä ennalta varautuva lähestymistapa.

(6) Jos on näyttöä siitä, että edellytykset, joiden perusteella kalastuslupa on myönnetty, eivät enää täyty, lippujäsenvaltion olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, muun muassa muuttamalla lupaa tai peruuttamalla se ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia. Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön tai kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten puitteissa harjoitettavan kalastuksen osalta komission olisi katsottava, että asianmukaisia toimia ei ole toteutettu, jos unionin kalastusalus ei noudata kalastuslupaa koskevia edellytyksiä ja jäsenvaltio ei ole toteuttanut asianmukaisia toimia tilanteen korjaamiseksi edes sen jälkeen, kun komissio on sitä vaatinut. Tällöin komission olisi toteutettava lisätoimia sen varmistamiseksi, että kyseinen alus ei harjoita kalastusta, ennen kuin edellytykset täyttyvät.

(7) Unioni sitoutui Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen huippukokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2015 panemaan täytäntöön päätöslauselman, joka sisältää päätösasiakirjan ”Kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030”, mukaan luettuna kestävän kehityksen tavoite 14, joka on ”säilyttää meret ja merten tarjoamat luonnonvarat sekä edistää niiden kestävää käyttöä”, ja kestävän kehityksen tavoite 12, joka on ”varmistaa kulutus- ja tuotantotapojen kestävyys”, sekä niiden alatavoitteet.

(8) Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteena, joka esitetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ([1]), jäljempänä ’perusasetus’, on taata, että kalastustoimet ovat ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäviä, että niitä hoidetaan johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista ja kalakantojen elvyttämistä ja säilyttämistä kestävän enimmäistuoton tuottavien tasojen yläpuolella koskevien tavoitteiden kanssa ja että ne parantavat elintarviketarjontaa. Tämän politiikan täytäntöönpanossa on myös tarpeen ottaa huomioon kehitysyhteistyötavoitteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

(9) Perusasetuksessa myös edellytetään, että kestävää kalastusta koskevat kumppanuussopimukset rajoitetaan UNCLOS-sopimuksen 62 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin saaliin ylijäämiin.

(10) Perusasetuksessa korostetaan tarvetta edistää yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita kansainvälisellä tasolla ja varmistaa, että unionin vesien ulkopuolella harjoitettava unionin kalastustoiminta perustuu samoihin periaatteisiin ja vaatimuksiin, joita sovelletaan unionin oikeuden nojalla, samalla kun edistetään unionin toimijoiden ja kolmansien maiden toimijoiden tasavertaisia toimintaedellytyksiä.

(11) Kalastuslupa-asetuksella oli tarkoitus luoda yhteinen perusta unionin alusten unionin vesien ulkopuolella harjoittaman kalastustoiminnan sallimiselle pyrkimyksenä tukea laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen, jäljempänä ’LIS-kalastus’, torjuntaa ja tehostaa unionin laivaston valvontaa ja seurantaa eri puolilla maailmaa sekä määritellä edellytykset, joiden nojalla kolmansien maiden aluksille voidaan myöntää lupa kalastaa unionin vesillä.

(12) Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008 ([2]), jäljempänä ’LIS-asetus’, hyväksyttiin samaan aikaan kuin kalastuslupa-asetus, ja vuotta myöhemmin hyväksyttiin neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 ([3]), jäljempänä ’valvonta-asetus’. Kyseisiin kolmeen asetukseen sisältyvät yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevat valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

(13) LIS-asetusta, kalastuslupa-asetusta ja valvonta-asetusta ei ole kuitenkaan pantu täytäntöön johdonmukaisesti. Epäyhtenäisyyksiä on etenkin kalastuslupa-asetuksen ja valvonta-asetuksen välillä. Kalastuslupa-asetuksen täytäntöönpanossa ilmeni lisäksi useita aukkoja, sillä asetus ei kata eräitä valvontaa koskevia ongelmia, jotka liittyvät rahtaukseen, lippuvaltion vaihtoon tai kalastuslupien myöntämiseen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen toimesta unionin kalastusalukselle kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen soveltamisalan ulkopuolella (ns. suorat luvat). Lisäksi muutamat raportointivelvoitteet ovat osoittautuneet hankaliksi, samoin hallinnollisten tehtävien jako jäsenvaltioiden ja komission kesken.

(14) Tämän asetuksen perusperiaatteena on, että jokaisen unionin vesien ulkopuolella kalastavan unionin aluksen olisi saatava lupa lippujäsenvaltioltaan ja että kyseistä alusta olisi seurattava riippumatta siitä, missä ja minkälaisen järjestelyn puitteissa se toimii. Luvan myöntämisen olisi perustuttava yhteisten kelpoisuusehtojen täyttymiseen. Jäsenvaltioiden olisi koottava ja toimitettava komissiolle sellaiset tiedot, että komissio pystyy niiden perusteella puuttumaan kaikkien unionin kalastusalusten kalastustoimien seurantaan milloin tahansa millä tahansa alueella unionin vesien ulkopuolella.

(15) Viime vuosina unionin ulkoisessa kalastuspolitiikassa on saatu aikaan huomattavia parannuksia kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten ehdoissa sekä siinä, miten huolellisesti määräykset pannaan täytäntöön. Unionin ulkoisen kalastuspolitiikan ensisijaisena tavoitteena olisi oltava unionin etujen turvaaminen vesillepääsyoikeuksissa ja kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten ehdoissa, ja vastaavia ehtoja olisi sovellettava unionin toimiin kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten soveltamisalan ulkopuolella.

(16) Tukialuksilla saattaa olla merkittävä vaikutus siihen, millä tavalla kalastusalukset pystyvät harjoittamaan kalastustoimiaan, sekä kalamäärään, jonka ne voivat pyytää. Sen vuoksi on välttämätöntä ottaa ne huomioon tässä asetuksessa säädetyissä lupa- ja raportointimenettelyissä.

(17) Lippuvaltion vaihdosta tulee ongelma, jos tavoitteena on yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen tai voimassa olevien säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden kiertäminen. Sen vuoksi unionin olisi voitava määritellä, havaita ja estää kyseiset toimet. Jäljitettävyys ja asianmukainen vaatimusten noudattamisen seuranta olisi varmistettava unionin toimijan omistaman aluksen koko elinkaaren ajan riippumatta siitä, minkä lipun tai lippujen alla se purjehtii. Vaatimuksen, jonka mukaan aluksella on oltava Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) myöntämä yksilöllinen tunnistenumero, silloin kun unionin oikeudessa sitä edellytetään, olisi palveltava myös tätä tarkoitusta.

(18) Unionin alukset voivat toimia kolmansien maiden vesillä joko unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten määräysten nojalla tai hankkimalla kolmansilta mailta suoria kalastuslupia, jos voimassa ei ole kestävää kalastusta koskevaa kumppanuussopimusta. Kummassakin tapauksessa toimintaa olisi harjoitettava avoimesti ja kestävällä tavalla. Lippujäsenvaltiot voivat sallia sen, että niiden lipun alla purjehtivat alukset hakevat ja saavat suoria lupia kolmansilta mailta, jotka ovat rantavaltioita, määriteltyjen kriteerien perusteella ja edellyttäen, että toimia seurataan. Kyseinen kalastustoimi olisi sallittava heti, kun lippujäsenvaltio on vakuuttunut siitä, ettei toimi vaaranna kestävyyttä, ja jos komissio ei vastusta asiaa asianmukaisin perusteluin. Toimijan olisi voitava aloittaa kalastustoimensa vasta saatuaan luvan sekä lippujäsenvaltiolta että rantavaltiolta.

(19) Unionin kalastusalukset eivät saa kalastaa sellaisten kolmansien maiden lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvilla vesillä, joiden kanssa unionilla on sopimus mutta ei voimassa olevaa pöytäkirjaa. Jos kyseessä on sopimus, jonka pöytäkirja ei ole ollut voimassa vähintään kolmeen vuoteen, komission olisi tarkasteltava syitä tilanteeseen ja toteutettava asianmukaiset toimet, joihin voisi kuulua ehdotus uuden pöytäkirjan neuvottelemisesta.

(20) Yksittäinen kestävää kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin liittyvä kysymys on vajaasti käytettyjen kalastusmahdollisuuksien uudelleenjakaminen, jota ilmenee silloin, kun asianomaisilla neuvoston asetuksilla jäsenvaltioille jaettuja kalastusmahdollisuuksia ei käytetä kokonaisuudessaan. Koska kestävää kalastusta koskevissa kumppanuussopimuksissa vahvistetut vesillepääsyn kustannukset rahoitetaan suureksi osaksi unionin yleisestä talousarviosta, väliaikaisen uudelleenjakamisen ja edelleenjakamisen järjestelmä on tärkeä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että maksettuja kalastusmahdollisuuksia ei heitetä hukkaan. Sen vuoksi on tarpeen selkeyttää ja parantaa näitä jakamisjärjestelmiä, joita olisi käytettävä vasta viimeisenä keinona. Sen soveltamisen olisi oltava väliaikaista, eikä se saisi vaikuttaa kalastusmahdollisuuksien alkuperäiseen jakoon jäsenvaltioiden kesken, sovellettavien suhteellisen vakauden periaatteiden mukaisesti. Uudelleenjakamista olisi käytettävä vasta sitten, kun asianomaiset jäsenvaltiot ovat luopuneet oikeudestaan vaihtaa kalastusmahdollisuuksia keskenään, ja sitä olisi sovellettava ensisijaisesti sellaisten kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten yhteydessä, jotka antavat mahdollisuuden sekakalastukseen.

(21) Jos unioni harkitsee kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen tekemistä sellaisen kolmannen maan kanssa, joka ei ole minkään alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sopimuspuoli, unioni voi pyrkiä tarjoamaan osan alakohtaiseen tukeen osoitetuista varoista kyseisen kolmannen maan avustamiseen alueelliseen kalastuksenhoitojärjestöön liittymisessä.

(22) Myös alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa ja aavalla merellä tapahtuviin kalastustoimiin olisi saatava lupa lippujäsenvaltiolta, ja niiden yhteydessä olisi noudatettava asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sääntöjä tai aavalla merellä tapahtuvia kalastustoimia ohjaavaa unionin oikeutta.

(23) Unionin kansainvälisten sitoumusten täytäntöönpanemiseksi alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä ja perusasetuksen 28 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaisesti unionin olisi edistettävä riippumattomien elinten tekemiä toiminnan säännöllisiä arvioita ja otettava aktiivinen rooli täytäntöönpanokomiteoiden perustamisessa ja vahvistamisessa kaikissa niissä alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, joissa se on sopimuspuolena. Sen olisi erityisesti varmistettava, että kyseiset täytäntöönpanokomiteat hoitavat ulkoisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanon ja alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä päätettyjen toimenpiteiden toteuttamisen yleisen valvonnan.

(24) Rahtausjärjestelyjen tehokas hallinnointi on tärkeää sen varmistamiseksi, että säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden vaikuttavuutta ei heikennetä ja että meren elollisten luonnonvarojen hyödyntäminen on kestävää. Sen vuoksi tarvitaan oikeudellinen kehys, jonka avulla unioni voi seurata paremmin joko kolmansien maiden tai unionin toimijoiden rahtaamien unionin kalastusalusten toimintaa sen perusteella, mitä asianomainen alueellinen kalastuksenhoitojärjestö on hyväksynyt.

(25) Merellä tapahtuvalla jälleenlaivauksella vältetään lippu- tai rantavaltioiden toteuttama asianmukainen valvonta, minkä vuoksi se antaa toimijoille mahdollisuuden pitää aluksella laittomia saaliita. Unionin alusten suorien lupien nojalla aavalla merellä toteuttamista jälleenlaivauksista olisi annettava ennakkoilmoitus, jos ne toteutetaan sataman ulkopuolella. Jäsenvaltioiden olisi tiedotettava komissiolle kaikista alustensa toteuttamista jälleenlaivaustoimista kerran vuodessa.

(26) Menettelyjen olisi oltava avoimia ja ennustettavia unionin ja kolmansien maiden toimijoille sekä niiden toimivaltaisille viranomaisille.

(27) Valvonta-asetuksessa säädetty jäsenvaltioiden ja komission välinen sähköisessä muodossa tapahtuva tietojenvaihto olisi varmistettava. Jäsenvaltioiden olisi kerättävä kaikki vaaditut tiedot laivastoistaan ja niiden kalastustoimista, käsiteltävä ne ja saatettava ne komission käyttöön. Lisäksi niiden olisi tehtävä yhteistyötä toistensa, komission ja kolmansien maiden kanssa silloin, kun se on kyseisten tietojenkeruutoimien koordinoimiseksi aiheellista.

(28) Unionin kalastuslupia koskevien tietojen läpinäkyvyyden ja saatavuuden parantamiseksi komission olisi perustettava sähköinen kalastuslupatietokanta, jossa on sekä julkinen osa että suojattu osa. Unionin kalastuslupatietokannassa oleviin tietoihin sisältyy henkilötietoja. Tähän asetukseen perustuvassa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 [1], Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY [2] ja sovellettavaa kansallista oikeutta.

(29) Jotta kolmannen maan lipun alla purjehtivien kalastusalusten pääsyä unionin vesille voitaisiin valvoa asianmukaisesti, asiaa koskevien sääntöjen olisi oltava yhdenmukaiset unionin kalastusaluksiin sovellettavien sääntöjen kanssa valvonta-asetuksen mukaisesti. Erityisesti kyseisen asetuksen 33 artiklaa saaliiden ja niihin liittyvien tietojen raportoimisesta olisi sovellettava myös unionin vesillä kalastaviin kolmansien maiden aluksiin.

(30) Silloin kun kolmansien maiden kalastusalukset liikkuvat unionin vesillä ilman tämän asetuksen mukaista lupaa, ne olisi velvoitettava varmistamaan, että niiden pyydykset on asennettu siten, että ne eivät ole käyttövalmiita kalastustoimiin.

(31) Jäsenvaltioiden olisi oltava vastuussa kolmansien maiden alusten unionin vesillä harjoittamien kalastustoimien valvonnasta sekä rikkomistapauksissa rikkomusten kirjaamisesta kansalliseen rekisteriin, josta säädetään valvonta-asetuksen 93 artiklassa.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(32) Kalastusmahdollisuuksien vaihtamista tai kantojen yhteistä hoitoa koskevien sopimusten nojalla kalastavien kolmansien maiden kalastusalusten olisi noudatettava niitä kiintiöitä, jotka niiden omat lippuvaltiot ovat myöntäneet niille unionin vesillä. Jos kolmansien maiden alukset ylittävät kiintiöt, jotka niille on myönnetty kalakantojen osalta unionin vesillä, komission olisi vähennettävä kyseisille kolmansille maille myönnettyjä kiintiöitä seuraavina vuosina. Näissä tapauksissa komission liikakalastuksen tapauksessa suorittama kiintiöiden vähentäminen on nähtävä komission osallistumisena rantavaltioiden kanssa käytäviin neuvotteluihin.

(33) Lupamenettelyjen yksinkertaistamiseksi jäsenvaltioiden ja komission olisi käytettävä yhteistä tietojenvaihdon ja -varastoinnin järjestelmää tarvittavien tietojen ja päivitysten toimittamiseksi. Tämä vähentäisi myös hallinnollista rasitetta.

(34) Teknisen kehityksen ja mahdollisten myöhempien uusien kansainvälisen oikeuden vaatimusten huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti muutosten hyväksymisestä tämän asetuksen liitteeseen, jossa esitetään luettelo tiedoista, jotka toimijan on toimitettava kalastusluvan saamiseksi, ja 10 artiklassa tarkoitettujen kalastuslupaedellytysten täydentämiseksi tarvittavassa laajuudessa, jotta niillä voidaan ottaa unionin oikeudessa huomioon unionin ja niiden kolmansien maiden neuvottelujen tulokset, joiden kanssa unioni on tehnyt sopimuksen, tai niiden rantavaltioiden kanssa tehtyjen järjestelyjen tulokset, joiden kanssa unionilla on yhteisiä kalakantoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([1]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(35) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, siltä osin kuin on kyse kalastuslupia koskevien tietojen keräämisestä, muodosta ja toimittamisesta jäsenvaltioista komissiolle ja unionin kalastuslupatietokantaan sekä käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien väliaikaisesta uudelleenjakamisesta olemassa olevien, kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten pöytäkirjojen nojalla kalastuslupa-asetuksen 10 artiklan mukaisena siirtymätoimenpiteenä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([2]) mukaisesti.

(36) Jotta unionin kalastuslupatietokanta saataisiin toteutettua ja jäsenvaltiot voisivat noudattaa tietojen toimittamista koskevia teknisiä vaatimuksia, komission olisi annettava asianomaisille jäsenvaltioille teknistä tukea tietojen sähköiseen toimittamiseen. Jäsenvaltiot voivat myös hyödyntää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ([3]) 76 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnettävää rahoitustukea.

(37) Koska tehtäviä muutoksia on paljon ja ne ovat merkittäviä, kalastuslupa-asetus olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa esitetään säännöt kalastuslupien myöntämistä ja hallinnoimista varten seuraavien osalta:

a) unionin kalastusalukset, jotka harjoittavat kalastustoimia kolmannen maan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä sellaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön puitteissa, jonka sopimuspuoli unioni on, unionin vesillä tai niiden ulkopuolella tai aavalla merellä; ja

([1]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

b) unionin vesillä kalastustoimia harjoittavat kolmansien maiden kalastusalukset.

2 artikla

Suhde kansainväliseen oikeuteen ja unionin oikeuteen

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta niiden säännösten ja määräysten soveltamista, jotka

a) sisältyvät unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyihin kestävää kalastusta koskeviin kumppanuussopimuksiin ja muihin kalastussopimuksiin;

b) ovat sellaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymiä, joiden sopimuspuoli unioni on;

c) sisältyvät sellaiseen unionin oikeuteen, jolla a ja b alakohdassa tarkoitetut säännökset ja määräykset pannaan täytäntöön tai saatetaan osaksi lainsäädäntöä.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan perusasetuksen 4 artiklassa ja LIS-asetuksen 2 artiklan 1–4, 15, 16 ja 22 kohdassa esitettyjä määritelmiä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan lisäksi:

a) ’tukialuksella’ muuta alusta kuin aluksella olevaa venettä, jolla ei ole toimintakuntoisia pyydyksiä kalojen pyytämistä tai houkuttelemista varten ja joka helpottaa kalastustoimia, avustaa niissä tai valmistelee niitä;

b) ’kalastusluvalla’ unionin kalastusaluksen osalta lupaa:

— sellaisena kuin se on määritelty valvonta-asetuksen 4 artiklan 10 kohdassa,

— joka on kolmannen maan myöntämä ja jonka nojalla unionin kalastusalus voi harjoittaa määrätyin edellytyksin tiettyjä kalastustoimia kyseisen kolmannen maan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tiettynä aikana, tietyllä alueella tai tietyn kalastuksen osalta,

ja kolmannen maan kalastusaluksen osalta lupaa, jonka nojalla se voi harjoittaa määrätyin edellytyksin tiettyjä kalastustoimia unionin vesillä tiettynä aikana, tietyllä alueella tai tietyn kalastuksen osalta;

c) ’suoralla luvalla’ kalastuslupaa, jonka kolmannen maan toimivaltainen viranomainen myöntää unionin kalastusalukselle kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen tai kalastusmahdollisuuksien vaihtamista ja yhteisesti tärkeiden kantojen yhteistä hoitoa koskevan sopimuksen soveltamisalan ulkopuolella;

d) ’kolmannen maan vesillä’ kolmannen maan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesiä. Jäsenvaltion muita vesiä kuin unionin vesiä pidetään tässä asetuksessa kolmannen maan vesinä;

e) ’tarkkailijaohjelmalla’ tarkoitetaan alueellisen kalastuksenhoitojärjestön, kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen, kolmannen maan tai jäsenvaltion puitteissa toteutettavaa ohjelmaa, jossa kalastusaluksille lähetetään tarkkailijoita, jotka muun muassa, jos tästä on erityisesti määrätty sovellettavassa tarkkailijaohjelmassa, tarkastavat, noudattaako alus kyseisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön tai kyseisen kolmannen maan hyväksymiä taikka kyseisen kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen nojalla hyväksyttyjä sääntöjä;

f) ’rahtauksella’ tarkoitetaan järjestelyä, jossa jäsenvaltion lipun alla purjehtivasta kalastusaluksesta tehdään määräyksi ajaksi vuokrasopimus joko toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimijan kanssa ilman aluksen lipun vaihtoa;

g) ’kalastustoimella’ kaikkea toimintaa, joka liittyy kalojen etsimiseen, aktiivisten pyydysten laskemiseen, vetämiseen ja nostamiseen, passiivisten pyydysten asettamiseen, vedessäpitoon, poistamiseen tai uudelleenasettamiseen sekä saaliin pyydyksistä tai verkoista poistamiseen tai siirtämiseen kuljetuskassista lihotus- ja kasvatuskasseihin.

II OSASTO

UNIONIN KALASTUSALUSTEN KALASTUSTOIMET UNIONIN VESIEN ULKOPUOLELLA

I LUKU

Yhteiset säännökset

4 artikla

Yleinen periaate

Unionin kalastusalus ei saa harjoittaa kalastustoimia unionin vesien ulkopuolella, paitsi jos sen lippujäsenvaltio on myöntänyt sille luvan ja kalastustoimet mainitaan tapauksen mukaan II–V luvun mukaisesti myönnetyssä voimassa olevassa kalastusluvassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vaatimuksen, jonka mukaan toimivaltaiselta järjestöltä tai kolmannelta maalta on saatava lupa, soveltamista.

5 artikla

Kelpoisuusehdot

1. Lippujäsenvaltio voi myöntää kalastusluvan unionin vesien ulkopuolella harjoitettavia kalastustoimia varten ainoastaan, jos

a) se on saanut täydelliset ja paikkansapitävät tiedot liitteen tai asianomaisen kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen tai asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön vaatimusten mukaisesti kalastusaluksesta ja siihen liittyvästä yhdestä tai useammasta tukialuksesta, mukaan luettuina unionin ulkopuoliset tukialukset;

b) kalastusaluksella on valvonta-asetuksen 6 artiklan mukainen voimassa oleva kalastuslisenssi;

c) kalastusalukseen ja kaikkiin siihen liittyviin tukialuksiin sovelletaan IMO:n tunnistenumerojärjestelmää, jos unionin oikeudessa sitä edellytetään;

d) kalastusalus ei sisälly LIS-alusten luetteloon, jonka alueellinen kalastuksenhoitojärjestö ja/tai unioni LIS-asetuksen nojalla on hyväksynyt;

e) soveltuvissa tapauksissa lippujäsenvaltiolla on käytettävissään kalastusmahdollisuuksia asianomaisen kalastussopimuksen tai alueellisen kalastuksenhoitojärjestön asiaankuuluvien määräysten nojalla; ja

f) soveltuvissa tapauksissa kalastusalus täyttää 6 artiklassa esitetyt vaatimukset.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 44 artiklan mukaisesti liitteen muuttamiseksi, jotta voidaan varmistaa kalastusalusten toiminnan asianmukainen seuranta tämän asetuksen mukaisesti ottamalla erityisesti huomioon kalastussopimuksista johtuvat uudet tietovaatimukset tai tietotekniikan kehitys.

6 artikla

Lippuvaltion vaihdot

1. Tätä artiklaa sovelletaan aluksiin, jotka ovat kalastusluvan hakemista edeltäneiden viiden vuoden aikana

a) poistuneet unionin kalastuslaivastorekisteristä ja vaihtaneet lippuvaltiokseen kolmannen maan; ja

b) sen jälkeen palanneet takaisin unionin kalastuslaivastorekisteriin.

2. Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan ainoastaan, jos se on todentanut, että sinä aikana, jonka 1 kohdassa tarkoitettu alus toimi kolmannen maan lipun alla, se ei

a) osallistunut LIS-kalastukseen;

b) toiminut sellaisen kolmannen maan vesillä, joka on todettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1026/2012 ([1]) 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi kestämättömän kalastuksen sallivaksi maaksi;

c) toiminut LIS-asetuksen 33 artiklan nojalla yhteistyöhön osallistumattomien maiden luetteloon merkityn kolmannen maan vesillä; ja

d) toiminut LIS-asetuksen 31 artiklan nojalla LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi todetun kolmannen maan vesillä kuuden viikon kuluttua komission päätöksestä, jossa kyseinen kolmas maa todettiin LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi, lukuun ottamatta toimia, jotka toteutettiin siinä tapauksessa, että neuvosto hylkäsi ehdotuksen merkitä tuo kolmas maa yhteistyöhön osallistumattomaksi kyseisen asetuksen 33 artiklan nojalla.

3. Tätä varten toimijan on toimitettava seuraavat lippujäsenvaltion edellyttämät tiedot ajanjaksolta, jonka aikana alus purjehti kolmannen maan lipun alla:

a) saalis- ja pyyntiponnistusilmoitus kyseiseltä ajalta sellaisena kuin lippuvaltiona oleva kolmas maa sen vaatii;

b) kopio kaikista kalastusluvista, jotka mahdollistivat kalastustoimet kyseisen ajanjakson aikana;

c) aluksen lippuvaltiona olleen kolmannen maan antama virallinen lausunto, jossa luetellaan alukseen tai toimijaan kyseisen ajanjakson aikana kohdistetut seuraamukset;

d) täydellinen lippuhistoria siltä ajanjaksolta, jonka aikana alus oli poistunut unionin kalastuslaivastorekisteristä.

4. Lippujäsenvaltio ei saa myöntää kalastuslupaa alukselle, jonka lippuvaltioksi on vaihtunut kolmas maa, joka:

a) on luetteloitu LIS-asetuksen 33 artiklan nojalla LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi;

b) on todettu LIS-asetuksen 31 artiklan nojalla LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi kuuden viikon kuluttua komission päätöksestä, jossa kyseinen kolmas maa todettiin LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi, lukuun ottamatta toimia, jotka toteutettiin siinä tapauksessa, että neuvosto hylkäsi ehdotuksen merkitä tuo kolmas maa LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi kyseisen asetuksen 33 artiklan nojalla; tai

c) on todettu asetuksen (EU) N:o 1026/2012 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla kestämättömän kalastuksen sallivaksi maaksi.

5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta, jos lippujäsenvaltio vakuuttuu siitä, että heti kun 2 kohdan b–d alakohdassa tai 4 kohdan a–c alakohdassa kuvatut olosuhteet tulivat soveltuviksi, toimija

a) lopetti kalastustoimet; ja

b) käynnisti välittömästi asiaankuuluvat hallinnolliset menettelyt aluksen poistamiseksi kolmannen maan kalastuslaivastorekisteristä.

7 artikla

Kalastuslupien hallinnointi

1. Kalastuslupaa hakiessaan toimijan on toimitettava lippujäsenvaltiolle täydelliset ja paikkansapitävät tiedot.

2. Toimijan on ilmoitettava välittömästi lippujäsenvaltiolle asiaan liittyvien tietojen muuttumisesta.

3. Lippujäsenvaltion on seurattava säännöllisesti, täyttyvätkö edellytykset, joiden perusteella kalastuslupa on myönnetty, kyseisen luvan voimassaolon ajan.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1026/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, tietyistä kalakantojen säilyttämiseksi toteutettavista kestämättömän kalastuksen salliviin maihin liittyvistä toimenpiteistä (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 34).

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettujen seurantatoimien lopullisten tulosten perusteella on näyttöä siitä, että edellytykset, joiden perusteella kalastuslupa on myönnetty, eivät enää täyty, lippujäsenvaltion on toteutettava asianmukaisia toimia, muun muassa muuttamalla lupaa tai peruuttamalla se ja määräämällä tarvittaessa seuraamuksia. Seuraamusten, joita lippujäsenvaltio soveltaa rikkomusten osalta, on oltava riittävän ankarat sääntöjen tehokkaan noudattamisen varmistamiseksi, rikkomusten ehkäisemiseksi ja rikkojien estämiseksi hyötymästä rikkomuksistaan. Lippujäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta toimijalle ja komissiolle. Tarvittaessa komissio vastaavasti ilmoittaa asiasta alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sihteeristölle tai asianomaiselle kolmannelle maalle.

5. Lippujäsenvaltion on komission perustellusta pyynnöstä toteutettava 4 kohdassa säädettyjä asianmukaisia toimia siinä tapauksessa, että on rikottu niitä meren elollisten luonnonvarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, jotka on hyväksytty alueellisessa kalastuksenhoitojärjestössä, jossa unioni on sopimuspuolena, tai kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten nojalla.

6. Jos unioni on sopimuspuoli alueellisessa kalastuksenhoitojärjestössä ja unionin kalastusalus ei täytä 21 artiklan b alakohdassa esitettyjä edellytyksiä, mikä on todettu alueellisen kalastuksenhoitojärjestön tunnustamassa lopullisessa tarkastusraportissa, ja jos lippujäsenvaltio ei toteuta tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä asianmukaisia toimia, komissio voi päätöksellä vaatia asianomaista lippujäsenvaltiota varmistamaan, että asianomainen unionin kalastusalus täyttää kyseiset edellytykset.

Jos asianomainen lippujäsenvaltio ei ole toteuttanut asianmukaisia toimia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun komission päätöksen noudattamiseksi 15 päivän kuluessa, komissio lähettää 22 artiklassa tarkoitettuja kalastusaluksia koskevat päivitetyt yksityiskohtaiset tiedot alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sihteeristölle asianomaisen aluksen tilanteen käsittelemiseksi. Komissio antaa lippujäsenvaltiolle tiedon toimistaan. Lippujäsenvaltion on ilmoitettava toimijalle komission toimista.

7. Kun unioni on tehnyt kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen kolmannen maan kanssa ja unionin kalastusalus ei täytä 10 artiklan b alakohdassa esitettyjä edellytyksiä, mikä ilmenee toimivaltaisten viranomaisten tunnustamasta lopullisesta tarkastusraportista, ja kun lippujäsenvaltio ei toteuta tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä asianmukaisia toimia, komissio voi päätöksellä vaatia asianomaista lippujäsenvaltiota varmistamaan, että asianomainen unionin kalastusalus täyttää kyseiset edellytykset.

Jos asianomainen lippujäsenvaltio ei ole toteuttanut asianmukaisia toimia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun komission päätöksen noudattamiseksi 15 päivän kuluessa, komissio lähettää kalastusaluksia koskevat päivitetyt yksityiskohtaiset tiedot kolmannelle maalle asianomaisen unionin kalastusaluksen tilanteen käsittelemiseksi. Komissio antaa lippujäsenvaltiolle tiedon toimistaan. Lippujäsenvaltion on ilmoitettava toimijalle komission toimista.

II LUKU

Unionin kalastusalusten kalastustoimet kolmansien maiden vesillä

1 Jakso

Kalastustoimet kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten nojalla

8 artikla

Soveltamisala

Tätä jaksoa sovelletaan kalastustoimiin, joita unionin kalastusalukset harjoittavat kolmannen maan vesillä jonkin kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen nojalla.

9 artikla

Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön jäsenyys

Unionin kalastusalus saa harjoittaa kolmannen maan vesillä alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hallinnoimiin kantoihin kohdistuvia kalastustoimia ainoastaan, jos kyseinen kolmas maa on kyseisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sopimuspuoli.

10 artikla

Edellytykset lippujäsenvaltion myöntämille kalastusluville

Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan kolmannen maan vesillä kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen nojalla harjoitettavia kalastustoimia varten ainoastaan, jos

a) 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät;

b) asianomaisessa kestävää kalastusta koskevassa kumppanuussopimuksessa esitettyjä edellytyksiä noudatetaan;

c) toimija on maksanut kaikki asiaankuuluvien sopimusten mukaisesti perittävät maksut ja tapauksen mukaan niihin liittyvät taloudelliset seuraamukset, ja tämä on todettu tuomioistuimen tai hallinnollisessa päätöksessä, joka on lopullinen ja sitova; ja

d) kalastusaluksella on sen kolmannen maan myöntämä voimassa oleva kalastuslupa, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä kalastustoimia harjoitetaan.

11 artikla

Menettely kolmannen maan kalastuslupien saamiseksi

1. Lippujäsenvaltion, joka on todentanut 10 artiklan a–c alakohdassa esitettyjen edellytysten noudattamisen, on 10 artiklan d alakohdan soveltamiseksi lähetettävä komissiolle vastaava kolmannen maan lupaa koskeva hakemus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa hakemuksessa on oltava kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen nojalla vaaditut tiedot.

3. Lippujäsenvaltion on lähetettävä hakemus komissiolle vähintään kymmenen kalenteripäivää ennen kestävää kalastusta koskevassa kumppanuussopimuksessa hakemusten toimittamiselle vahvistettua määräaikaa. Komissio voi lähettää asianmukaisesti perustellun pyynnön ja pyytää lippujäsenvaltiolta mitä tahansa lisätietoja, jotka ovat tarpeen edellytysten todentamiseksi.

4. Vastaanotettuaan hakemuksen tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti pyydetyt lisätiedot komissio tekee alustavan tutkimuksen määrittääkseen, täyttyvätkö 10 artiklan a–c alakohdassa esitetyt edellytykset. Sen jälkeen komissio

a) lähettää hakemuksen kolmannelle maalle viipymättä ja joka tapauksessa ennen kestävää kalastusta koskevassa kumppanuussopimuksessa hakemusten toimittamiselle vahvistetun määräajan umpeutumista, edellyttäen, että tämän artiklan 3 kohdassa säädettyä määräaikaa on noudatettu; tai

b) ilmoittaa jäsenvaltiolle, että hakemus on hylätty.

5. Jos kolmas maa ilmoittaa komissiolle, että se on päättänyt myöntää kalastusluvan unionin kalastusalukselle sopimuksen nojalla tai evätä, keskeyttää tai peruuttaa unionin kalastusalukselle myönnetyn kalastusluvan sopimuksen nojalla, komissio ilmoittaa siitä lippujäsenvaltiolle välittömästi, mahdollisuuksien mukaan sähköisesti.

12 artikla

Käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien väliaikainen uudelleenjakaminen kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten puitteissa

1. Komissio voi määritellä käyttämättömät kalastusmahdollisuudet tietyn vuoden tai minkä tahansa muun kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen pöytäkirjan täytäntöönpanon asiaankuuluvan ajanjakson aikana kalastuslupien ja -kausien voimassaoloajat huomioon ottaen ja ilmoittaa niistä jäsenvaltioille, joille vastaavat osuudet kalastusmahdollisuuksista on jaettu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot voivat kymmenen kalenteripäivän kuluessa tiedon saamisesta komissiolta

a) ilmoittaa komissiolle, että ne käyttävät kalastusmahdollisuutensa myöhemmin täytäntöönpanon asiaankuuluvan ajanjakson kuluessa, ja toimittaa kalastussuunnitelman, jossa esitetään yksityiskohtaiset tiedot haettujen kalastuslupien määrästä, arvioiduista saaliista sekä kalastusalueesta ja -kaudesta; tai

b) ilmoittaa komissiolle kalastusmahdollisuuksiensa käytöstä siten, että ne vaihtavat kalastusmahdollisuuksia perusasetuksen 16 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

3. Jos jotkin jäsenvaltiot eivät ole ilmoittaneet komissiolle jommastakummasta 2 kohdassa tarkoitetusta toimesta tai ovat ilmoittaneet sille kalastusmahdollisuuksiensa käyttämisestä vain osittain ja tämän tuloksena kalastusmahdollisuuksia on edelleen käyttämättä, komissio voi käynnistää käytettävissä olevien käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien osalta kiinnostuksenilmaisupyynnön niiden muiden jäsenvaltioiden keskuudessa, joille on jaettu osuus kalastusmahdollisuuksista. Komissio ilmoittaa kiinnostuksenilmaisupyynnön käynnistämisestä samanaikaisesti kaikille jäsenvaltioille.

4. Jäsenvaltiot, joille on jaettu osuus kalastusmahdollisuuksista, voivat ilmoittaa komissiolle kymmenen kalenteripäivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun kiinnostuksenilmaisupyynnön vastaanottamisesta kiinnostuksestaan käytettävissä olevia käyttämättömiä kalastusmahdollisuuksia kohtaan. Niiden on toimitettava hakemuksensa tueksi kalastussuunnitelma, jossa esitetään yksityiskohtaiset tiedot haettujen kalastuslupien määrästä, arvioiduista saaliista sekä kalastusalueesta ja -kaudesta.

5. Jos sitä pidetään hakemuksen arvioimiseksi välttämättömänä, komissio voi pyytää asianomaisilta jäsenvaltioilta lisätietoja.

6. Jos jäsenvaltiot, joille on jaettu osuus kalastusmahdollisuuksista, eivät ilmaise kiinnostusta kaikkia käytettävissä olevia käyttämättömiä kalastusmahdollisuuksia kohtaan 4 kohdassa tarkoitetun kymmenen kalenteripäivän kuluessa, komissio voi ulottaa kiinnostuksenilmaisupyynnön koskemaan kaikkia jäsenvaltioita. Jäsenvaltio voi ilmoittaa kiinnostuksestaan käyttämättömiä kalastusmahdollisuuksia kohtaan kyseisessä kohdassa mainittujen edellytysten mukaisesti.

7. Jäsenvaltioiden tämän artiklan 4 tai 6 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella neuvosto jakaa käyttämättömät kalastusmahdollisuudet SEUT 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti uudelleen ainoastaan väliaikaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi asiaankuuluvaksi ajanjaksoksi.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille, mille jäsenvaltioille kalastusmahdollisuuksia on jaettu uudelleen, sekä uudelleenjaetut määrät.

8. Kalastusmahdollisuuksien väliaikainen uudelleenjakaminen on toteutettava avoimien ja objektiivisten kriteerien perusteella, mukaan lukien tapauksen mukaan luonteeltaan ekologiset, taloudelliset ja sosiaaliset kriteerit. Näihin kriteereihin voivat kuulua seuraavat:

a) uudelleenjakamista varten käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet;

b) hakijoina olevien jäsenvaltioiden lukumäärä;

c) kullekin hakijana olevalle jäsenvaltiolle kalastusmahdollisuuksien alkuperäisessä jaossa osoitettu osuus;

d) kunkin hakijana olevan jäsenvaltion aikaisemmat saalis- ja pyyntiponnistustasot tapauksen mukaan;

e) hakijoina olevien jäsenvaltioiden toimittamien kalastussuunnitelmien toteutettavuus ottaen huomioon alusten ja käytettyjen pyydysten määrä, tyyppi ja ominaisuudet.

13 artikla

Useisiin peräkkäisiin saalisrajoituksiin jaetun vuosikiintiön edelleenjakaminen

1. Jos kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen pöytäkirjassa asetetaan kyseisenä vuonna käytettävissä oleville kalastusmahdollisuuksille kuukautta tai neljännesvuotta tai muuta ajallista osakokonaisuutta koskevia saalisrajoituksia ja jos kaikkia jaettuja kalastusmahdollisuuksia ei käytetä tuon kuukauden tai neljännesvuoden tai muun sovellettavan ajanjakson aikana, neuvosto jakaa vastaavat käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet SEUT 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti edelleen asianomaisten jäsenvaltioiden kesken kyseisiksi ajanjaksoiksi.

2. Käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien edelleenjakaminen on toteutettava avointen ja objektiivisten kriteerien perusteella. Sen on oltava johdonmukainen niihin vuotuisiin kalastusmahdollisuuksiin nähden, jotka jäsenvaltioille on asiaankuuluvan neuvoston asetuksen nojalla jaettu.

2 Jakso

Kalastustoimet kalastusmahdollisuuksien vaihtamista tai kantojen yhteistä hoitoa koskevien sopimusten nojalla

14 artikla

Sovellettavat säännökset

1. Kalastusmahdollisuuksien vaihtamista tai yhteisesti tärkeiden kantojen yhteistä hoitoa koskevan sopimuksen nojalla kolmansien maiden vesillä kalastusta harjoittaviin unionin kalastusaluksiin sovelletaan soveltuvin osin 8–11 artiklaa.

2. Poiketen siitä, mitä 11 artiklassa säädetään, lippujäsenvaltio voi toimittaa komissiolle yksityiskohtaiset tiedot unionin kalastusaluksista, jotka ovat kelpoisia harjoittamaan kalastustoimia kolmansien maiden vesillä asiaankuuluvan sopimuksen nojalla. Kun on todettu, että 10 artiklan a–c alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät, komissio lähettää kolmannelle maalle viipymättä yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä unionin kalastusaluksista. Heti kun kolmas maa ilmoittaa komissiolle, että yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä unionin kalastusaluksista on hyväksytty, komissio ilmoittaa siitä lippujäsenvaltiolle. Unionin kalastusaluksilla, joista vaaditut yksityiskohtaiset tiedot on toimitettu, katsotaan olevan 10 artiklan d kohdassa tarkoitettu voimassa oleva kalastuslupa. Komissio ilmoittaa lippujäsenvaltiolle viipymättä sähköisesti myös mahdollisesta kolmannen maan ilmoituksesta siitä, että unionin kalastusalus ei ole kelpoinen harjoittamaan kalastustoimia sen vesillä.

15 artikla

Kolmansien maiden kanssa käytävät neuvottelut unionin kalastusaluksista

Siirretään komissiolle valta antaa 44 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 10 artiklan täydentämiseksi kalastuslupien saamista koskevien edellytysten osalta, jotta unionin oikeudessa täytäntöönpannaan unionin ja niiden kolmansien maiden neuvottelujen tulokset, joiden kanssa unioni on tehnyt sopimuksen, tai niiden rantavaltioiden kanssa tehtyjen järjestelyjen tulokset, joiden kanssa unionilla on yhteisiä kalakantoja.

3 Jakso

Kalastustoimet suorien lupien nojalla

16 artikla

Soveltamisala

Tätä jaksoa sovelletaan kalastustoimiin, joita unionin kalastusalukset harjoittavat kolmannen maan vesillä 1 tai 2 jaksossa tarkoitetun sopimuksen soveltamisalan ulkopuolella.

17 artikla

Edellytykset lippujäsenvaltioiden myöntämille kalastusluville

1. Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan kolmannen maan vesillä 1 tai 2 jaksossa tarkoitetun sopimuksen soveltamisalan ulkopuolella harjoitettavia kalastustoimia varten ainoastaan, jos

a) 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät;

b) asianomaisen kolmannen maan kanssa ei ole voimassa kestävää kalastusta koskevaa kumppanuussopimusta tai kalastusmahdollisuuksien vaihtamista tai kantojen yhteistä hoitoa koskevaa sopimusta tai sellaista ei sovelleta väliaikaisesti;

c) toimija on toimittanut kaikki seuraavat:

— sovellettavan kalastuslainsäädännön jäljennös, jonka kolmas maa, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toimia harjoitetaan, on toimittanut toimijalle, tai tarkka viittaus siihen;

— tieteellinen arviointi, josta ilmenee suunniteltujen kalastustoimien kestävyys, mukaan lukien johdonmukaisuus UNCLOS-sopimuksen 62 artiklan määräysten kanssa tapauksen mukaan;

— nimetty virallinen valtiollisen pankin tilinumero kaikkien maksujen maksamista varten;

d) tapauksessa, jossa kalastustoimet on tarkoitus kohdentaa alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hoitamiin lajeihin, kolmas maa on kyseisen järjestön sopimuspuoli; ja

e) toimija on toimittanut joko

— sen kolmannen maan, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä kalastustoimia harjoitetaan, kyseiselle kalastusalukselle myöntämän voimassa olevan kalastusluvan; tai

— toimijan ja sen kolmannen maan, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä kalastustoimia harjoitetaan, kesken käytyjen keskustelujen jälkeen kyseisen kolmannen maan myöntämän kirjallisen vahvistuksen sellaista suunniteltua suoraa lupaa koskevista ehdoista, mukaan luettuina kesto, edellytykset sekä pyyntiponnistuksena tai saalisrajoituksina ilmaistut kalastusmahdollisuudet, joka antaa toimijalle pääsyn kyseisen maan kalavaroihin.

2. Kalastustoimia ei kuitenkaan saa aloittaa, ennen kuin kolmas maa on myöntänyt 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun voimassa olevan kalastusluvan. Lippujäsenvaltion on keskeytettävä antamansa luvan voimassaolo, jos kolmannen maan lupaa ei ole saatu suunniteltujen kalastustoimien alkuun mennessä.

3. Edellä 1 kohdan c alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun tieteellisen arvioinnin on oltava alueellisen kalastuksenhoitojärjestön tai alueellisen kalastuselimen, jolla on tieteellistä osaamista, antama tai kolmannen maan antama tai yhteistyössä sen kanssa annettu. Kolmannelta maalta saadun tieteellisen arvioinnin on oltava jonkin jäsenvaltion tai unionin tieteellisen laitoksen tai elimen tarkistama.

18 artikla

Menettely kolmannen maan kalastuslupien saamiseksi

1. Lippujäsenvaltion, joka on todentanut 17 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa esitettyjen edellytysten noudattamisen, on lähetettävä komissiolle asiaankuuluvat liitteessä luetellut tiedot sekä 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa esitettyjen edellytysten täyttymiseen liittyvät tiedot.

2. Jos komissio katsoo, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat riittämättömiä 17 artiklassa esitettyjen edellytysten täyttymisen arvioimiseksi, se pyytää lisätietoja tai -perusteluja kymmenen työpäivän kuluessa näiden tietojen vastaanottamisesta.

3. Jos komissio toteaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lisätietoja tai -perusteluja koskevan pyynnön jälkeen ja käytyään asianomaisen jäsenvaltion kanssa keskusteluja, etteivät 17 artiklassa esitetyt edellytykset täyty, se voi esittää vastalauseen kalastusluvan myöntämiselle 30 kalenteripäivän kuluessa kaikkien pyydettyjen tietojen tai perustelujen vastaanottamisesta. Jos komissio katsoo, että kyseiset edellytykset täyttyvät, se ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle viipymättä aikeestaan olla vastustamatta luvan myöntämistä.

4. Lippujäsenvaltio voi myöntää kalastusluvan 2 kohdassa tarkoitetun ajanjakson umpeuduttua. Jos komissio on pyytänyt kyseisen kohdan mukaisesti lisätietoja, lippujäsenvaltio voi myöntää kalastusluvan, jollei komissio ole esittänyt vastalausetta 3 kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa tai ennen tuota määräaikaa, edellyttäen, että komissio on ilmoittanut jäsenvaltiolle aikeestaan olla esittämättä vastalausetta.

5. Poiketen siitä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, lippujäsenvaltio voi siinä tapauksessa, että kalastuslupa uusitaan samoin ehdoin ja edellytyksin ja kahden vuoden kuluessa alkuperäisen kalastusluvan myöntämisestä, myöntää kalastusluvan todennettuaan tiedot, jotka on saatu 17 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa esitettyihin edellytyksiin liittyen, ja sen on ilmoitettava siitä komissiolle viipymättä.

6. Jos kolmas maa ilmoittaa komissiolle, että se on päättänyt myöntää suoran luvan jollekin unionin kalastusalukselle tai evätä, keskeyttää tai peruuttaa unionin kalastusalukselle myönnetyn suoran luvan, komissio ilmoittaa siitä välittömästi lippujäsenvaltiolle.

7. Jos kolmas maa ilmoittaa lippujäsenvaltiolle, että se on päättänyt myöntää suoran luvan jollekin unionin kalastusalukselle tai evätä, keskeyttää tai peruuttaa unionin kalastusalukselle myönnetyn luvan, lippujäsenvaltio ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle.

8. Toimijan on toimitettava lippujäsenvaltiolle kopio sen ja kolmannen maan välillä sovituista lopullisista ehdoista, mukaan luettuna kopio suorasta luvasta.

III LUKU

Unionin kalastusalusten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa harjoittamat kalastustoimet

19 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan sellaisten unionin kalastusalusten harjoittamiin kalastustoimiin, jotka kalastavat alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa hoidettavia kantoja unionin vesillä tai unionin vesien ulkopuolella, siltä osin kuin unionin kalastusalusten toimet edellyttävät alueellisen kalastuksenhoitojärjestön käyttöön ottamaa lupajärjestelyä.

20 artikla

Kalastusluvat

1. Unionin kalastusalus, jonka kalastustoimet edellyttävät alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hyväksymää lupajärjestelyä, ei saa harjoittaa kalastustoimia alueellisen kalastuksenhoitojärjestön puitteissa, paitsi jos

a) unioni on alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sopimuspuoli;

b) sen lippujäsenvaltio on myöntänyt sille kalastusluvan;

c) se on merkitty alueellisen kalastuksenhoitojärjestön asiaankuuluvaan kalastusluvan saaneiden alusten rekisteriin tai luetteloon; ja

d) silloin kun kalastustoimia harjoitetaan kolmannen maan vesillä, asianomainen kolmas maa on myöntänyt sille kalastusluvan II luvun mukaisesti.

2. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta unionin kalastusaluksiin, jotka kalastavat yksinomaan unionin vesillä ja joille on jo myönnetty kalastuslupa valvonta-asetuksen 7 artiklan mukaisesti.

21 artikla

Edellytykset lippujäsenvaltioiden myöntämille kalastusluville

Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan ainoastaan, jos

a) 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät;

b) alueellisen kalastuksenhoitojärjestön vahvistamia sääntöjä tai niiden täytäntöön panemiseksi annettua unionin oikeutta noudatetaan; ja

c) silloin kun kalastustoimia harjoitetaan kolmannen maan vesillä, 10 tai 17 artiklassa esitettyjä ehtoja noudatetaan.

22 artikla

Rekisteröinti alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen toimesta

1. Lippujäsenvaltion on lähetettävä komissiolle yksityiskohtaiset tiedot aluksista, joille se on myöntänyt luvan kalastustoimiin tämän asetuksen 20 artiklan mukaisesti tai tämän asetuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa valvonta-asetuksen 7 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut yksityiskohtaiset tiedot on esitettävä alueellisen kalastuksenhoitojärjestön asettamien edellytysten mukaisesti, ja niiden ohessa on toimitettava kyseisen järjestön edellyttämät tiedot.

3. Komissio voi pyytää lippujäsenvaltiolta mitä tahansa tarpeellisiksi katsomiaan lisätietoja kymmenen päivän kuluessa siitä, kun se on saanut 1 kohdassa tarkoitetut yksityiskohtaiset tiedot. Se perustelee kaikki tällaiset pyynnöt.

4. Vakuututtuaan siitä, että 21 artiklassa esitetyt edellytykset täyttyvät, komissio lähettää 15 päivän kuluessa siitä, kun se on saanut tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yksityiskohtaiset tiedot, kalastusluvan saaneiden alusten yksityiskohtaiset tiedot alueelliselle kalastuksenhoitojärjestölle.

5. Jos alueellisen kalastuksenhoitojärjestön rekisteri tai luettelo ei ole julkinen, komissio toimittaa kyseistä kalastusta harjoittaville jäsenvaltioille yksityiskohtaiset tiedot kalastusluvan saaneista aluksista.

IV LUKU

Unionin kalastusalusten kalastustoimet aavalla merellä

23 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan kalastustoimiin, joita suurimmalta pituudeltaan yli 24 metriä pitkät unionin kalastusalukset harjoittavat aavalla merellä III luvun soveltamisalan ulkopuolella.

24 artikla

Edellytykset lippujäsenvaltioiden myöntämille kalastusluville

Lippujäsenvaltio saa myöntää kalastusluvan aavalla merellä harjoitettavia kalastustoimia varten ainoastaan, jos

a) 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät;

b) suunnitellut kalastustoimet ovat

— sellaisen tieteellisen arvioinnin mukaisia, josta ilmenee suunniteltujen kalastustoimien kestävyys ja jonka lippujäsenvaltion tieteellinen laitos on toimittanut tai hyväksynyt; tai

— osa tieteellisen elimen organisoimaa tutkimusohjelmaa, mukaan lukien tietojenkeruujärjestelmä. Lippujäsenvaltion tieteellisen laitoksen on hyväksyttävä tieteellinen tutkimussuunnitelma, joka vaaditaan kaikissa tapauksissa.

25 artikla

Menettely kalastuslupien saamista varten

1. Lippujäsenvaltion, joka on todentanut 24 artiklassa esitettyjen edellytysten noudattamisen, on lähetettävä komissiolle liitteessä luetellut tiedot sekä 5 artiklassa esitettyjen edellytysten täyttymiseen liittyvät tiedot.

2. Jos komissio katsoo, että tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat riittämättömiä 24 artiklassa esitettyjen edellytysten täyttymisen arvioimiseksi, se pyytää lisätietoja tai -perusteluja kymmenen kalenteripäivän kuluessa näiden tietojen vastaanottamisesta.

3. Jos komissio toteaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut pyydetyt lisätiedot tai -perustelut vastaanotettuaan, etteivät 24 artiklassa esitetyt edellytykset täyty, se voi esittää vastalauseen kalastusluvan myöntämiselle viiden kalenteripäivän kuluessa lisätietojen tai -perustelujen vastaanottamisesta. Jos komissio katsoo, että edellytykset täyttyvät, se ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle viipymättä aikeestaan olla vastustamatta luvan myöntämistä.

4. Lippujäsenvaltio voi myöntää kalastusluvan 2 kohdassa tarkoitetun ajanjakson umpeuduttua. Jos komissio on pyytänyt kyseisen kohdan mukaisesti lisätietoja, lippujäsenvaltio voi myöntää kalastusluvan, jollei komissio ole esittänyt vastalausetta 3 kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa tai ennen tuota määräaikaa, edellyttäen, että komissio on ilmoittanut jäsenvaltiolle aikeestaan olla esittämättä vastalausetta.

V LUKU

Unionin kalastusalusten rahtaus

26 artikla

Periaatteet

1. Unionin kalastusalus ei saa harjoittaa kalastustoimia rahtausjärjestelyjen nojalla vesillä, joilla on voimassa kestävää kalastusta koskeva kumppanuussopimus tai joilla sitä sovelletaan väliaikaisesti.

2. Unionin kalastusalus ei saa harjoittaa kalastustoimia samaan aikaan useamman kuin yhden rahtausjärjestelyn nojalla, eikä se saa harjoittaa alirahtausta.

3. Unionin kalastusalukset saavat toimia rahtaussopimusten nojalla alueellisen kalastuksenhoitojärjestön valvomilla vesillä vain, jos valtio, jonne alus on rahdattu, on kyseisen järjestön sopimuspuoli.

4. Rahdattu unionin kalastusalus ei saa käyttää lippujäsenvaltionsa kalastusmahdollisuuksia rahtausjärjestelyn soveltamisen aikana. Rahdatun unionin kalastusaluksen saaliit luetaan rahtaajana toimivan valtion kalastusmahdollisuuksiin.

5. Mikään tässä asetuksessa ei vähennä lippujäsenvaltion vastuuta sen kansainvälisestä oikeudesta, valvonta-asetuksesta, LIS-asetuksesta tai muista yhteisen kalastuspolitiikan säännöksistä seuraavien velvoitteiden, mukaan lukien raportointivaatimukset, osalta.

6. Rahdattavaksi tarkoitetun unionin kalastusaluksen kalastuslisenssin haltijan on ilmoitettava lippujäsenvaltiolle rahtausjärjestelystä ennen sen aloittamista. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

27 artikla

Kalastuslupien hallinnointi rahtausjärjestelyn yhteydessä

Kun lippujäsenvaltio myöntää kalastusluvan alukselle 17, 21 tai 24 artiklan mukaisesti ja kun asianomaisia kalastustoimia harjoitetaan rahtausjärjestelyn nojalla, lippujäsenvaltion on todennettava, että

a) rahtaajana toimivan valtion toimivaltainen viranomainen on vahvistanut virallisesti, että järjestely on sen kansallisen oikeuden mukainen; ja

b) rahtausjärjestelyn yksityiskohdat, mukaan lukien ajanjakso, kalastusmahdollisuudet ja kalastusalue, mainitaan kalastusluvassa.

VI LUKU

Jälleenlaivaustoimet

28 artikla

Jälleenlaivaustoimet

1. Kaikki unionin kalastusaluksen aavalla merellä tai suorien lupien nojalla toteuttamat jälleenlaivaustoimet on toteutettava valvonta-asetuksen 21 ja 22 artiklan mukaisesti. Lippujäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kunkin vuoden maaliskuun loppuun mennessä edeltävänä vuonna toteutettujen jälleenlaivaustoimien osalta jälleenlaivausilmoituksessa annetut tiedot, jälleenlaivauksen päivämäärä, maantieteellinen sijainti ja alue, jolla jälleenlaivaus tapahtui.

2. Suorien lupien nojalla tai aavalla merellä kalastavien unionin kalastusalusten päälliköiden on ilmoitettava lippujäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ennen jälleenlaivausta seuraavat tiedot:

a) vastaanottavan aluksen nimi ja ulkoinen tunnistenumero;

b) suunnitellun jälleenlaivaustoimen aika ja maantieteellinen sijainti; ja

c) jälleenlaivattavien lajien arvioidut määrät.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta unionin kalastusalusten satamissa suorittamiin jälleenlaivauksiin.

VII LUKU

Tarkkailu- ja raportointivelvoitteet

29 artikla

Tarkkailijaohjelman tiedot

Jos unionin kalastusaluksella kerätään tietoja tarkkailijaohjelman puitteissa, siihen liittyvät raportit on lähetettävä viipymättä lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tarkkailijaohjelmassa määriteltyjen sääntöjen mukaisesti.

30 artikla

Tietojen toimittaminen kolmansille maille

1. Harjoitettaessa kalastustoimia tämän osaston nojalla unionin kalastusaluksen päällikön tai hänen edustajansa on asetettava asiaankuuluvat saalisilmoitukset ja purkamisilmoitukset kolmannen maan saataville ja lisäksi lähetettävä näistä tiedoista sähköinen kopio lippujäsenvaltiolleen.

2. Lippujäsenvaltion on arvioitava ristiintarkastamalla valvonta-asetuksen 109 artiklan mukaisesti, kuinka yhdenmukaisia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat niiden tietojen kanssa, jotka se on saanut kyseisen asetuksen ja tapauksen mukaan kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen asiaankuuluvien määräysten mukaisesti.

3. Saalisilmoitusten tai purkamisilmoitusten toimittamatta jättämistä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle kolmannelle maalle on myös pidettävä valvonta-asetuksen 90 artiklassa tarkoitettuna vakavana rikkomuksena riippuen kyseisen rikkomuksen vakavuudesta, josta päättää lippujäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ottaen huomioon muun muassa vahingon luonteen ja arvon, rikkojan taloudellisen tilanteen ja rikkomuksen laajuuden tai toistuvuuden.

III OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KALASTUSALUSTEN KALASTUSTOIMET UNIONIN VESILLÄ

31 artikla

Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön jäsenyyttä koskevat vaatimukset

Kolmannen maan kalastusalus saa harjoittaa unionin vesillä alueellisen kalastuksenhoitojärjestön hallinnoimiin kantoihin kohdistuvia kalastustoimia ainoastaan, jos kyseinen kolmas maa on asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sopimuspuoli.

32 artikla

Yleiset periaatteet

1. Kolmannen maan kalastusalus ei saa harjoittaa kalastustoimia unionin vesillä, paitsi jos komissio on myöntänyt sille kalastusluvan. Sille voidaan myöntää tällainen lupa vain, jos 5 artiklassa esitetyt kelpoisuusehdot täyttyvät.

2. Luvan kalastukseen unionin vesillä saaneen kolmannen maan aluksen on noudatettava sääntöjä, joilla säännellään unionin alusten kalastustoimia sillä kalastusalueella, jolla kyseinen alus toimii. Jos asianomaisen kalastussopimuksen määräykset eroavat näistä säännöistä, ne on mainittava selvästi joko kyseisessä sopimuksessa tai kolmannen maan kanssa sovituissa kyseisen sopimuksen täytäntöönpanoa koskevissa säännöissä.

3. Jos kolmannen maan kalastusalus purjehtii unionin vesien kautta ilman tämän asetuksen nojalla myönnettyä lupaa, sen pyydysten on oltava kiinnitettyinä ja varastoituina valvonta-asetuksen 47 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti siten, että ne eivät ole valmiita käytettäväksi kalastustoimiin.

33 artikla

Edellytykset kalastuslupien saamiseksi

1. Komissio voi myöntää kolmannen maan kalastusalukselle luvan unionin vesillä harjoitettaviin kalastustoimiin ainoastaan, jos

a) UNCLOS-sopimuksen 62 artiklan 2 ja 3 kohdassa edellytetyllä tavalla on olemassa sallitun saaliin ylimäärä, joka kattaa ehdotetut kalastusmahdollisuudet;

b) asiaankuuluvassa kalastussopimuksessa esitettyjä edellytyksiä noudatetaan ja kalastusalus täyttää kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyn kalastussopimuksen mukaiset kelpoisuusehdot ja, tapauksen mukaan, alus on merkitty alusluetteloon kyseisen sopimuksen nojalla;

c) sopimuksessa vaaditut tiedot kalastusaluksesta ja siihen liittyvästä tukialuksesta tai siihen liittyvistä tukialuksista ovat täydelliset ja paikkansapitävät, ja aluksella ja siihen mahdollisesti liittyvällä tukialuksella tai liittyvillä tukialuksilla on IMO-tunnistenumero, jos unionin oikeudessa sitä edellytetään;

d) kalastusalus ei sisälly LIS-alusten luetteloon, jonka alueellinen kalastuksenhoitojärjestö ja/tai unioni LIS-asetuksen nojalla on hyväksynyt;

e) kolmatta maata ei ole merkitty yhteistyöhön osallistumattomien maiden luetteloon LIS-asetuksen nojalla tai kestämättömän kalastuksen sallivien maiden luetteloon asetuksen (EU) N:o 1026/2012 nojalla.

2. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta kolmansien maiden aluksiin, jotka harjoittavat kalastustoimia kalastusmahdollisuuksien vaihtamista tai yhteisesti tärkeiden kantojen yhteistä hoitoa koskevan sopimuksen nojalla.

34 artikla

Menettely kalastuslupien saamista varten

1. Asianomaisen kolmannen maan on lähetettävä komissiolle hakemukset kalastusalustensa puolesta ennen asianomaisessa sopimuksessa mainittua tai komission asettamaa määräaikaa.

2. Komissio voi pyytää kolmannelta maalta tarpeellisia lisätietoja todentaakseen, että 33 artiklassa säädetyt edellytykset ovat täyttyneet.

3. Kun on todettu, että 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, komissio myöntää kalastusluvan ja ilmoittaa siitä viipymättä kolmannelle maalle ja asianomaisille jäsenvaltioille.

35 artikla

Kalastuslupien hallinnointi

1. Jos jokin 33 artiklassa esitetty edellytys ei enää täyty, komissio ryhtyy asianmukaisiin toimiin, mukaan lukien luvan muuttaminen tai sen peruuttaminen, ja ilmoittaa asiasta kolmannelle maalle ja asianomaisille jäsenvaltioille.

2. Komissio voi evätä kolmannen maan kalastusalukselle myönnetyn luvan tai keskeyttää tai peruuttaa sen tapauksissa, joissa olosuhteet ovat muuttuneet perustavasti tai joissa meren elollisten luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen, hoitoon ja säilyttämiseen kohdistuu vakava uhka, tai jos se on olennaisen tärkeää LIS-kalastuksen ehkäisemiseksi tai torjumiseksi, tai tapauksissa, joissa unioni on päättänyt katkaista suhteensa asianomaiseen kolmanteen maahan tilapäisesti tai lopullisesti.

Komissio ilmoittaa välittömästi asianomaiselle kolmannelle maalle, jos se epää, keskeyttää tai peruuttaa luvan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

36 artikla

Kalastustoimien lopettaminen

1. Jos kolmannelle maalle myönnetyt kalastusmahdollisuudet katsotaan kokonaan käytetyiksi, komissio ilmoittaa siitä viipymättä kolmannelle maalle ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille tarkastusviranomaisille. Kalastustoimien jatkumisen varmistamiseksi käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien osalta, mikä saattaa vaikuttaa myös kokonaan käytettyihin kalastusmahdollisuuksiin, kolmannen maan on ilmoitettava komissiolle teknisistä toimenpiteistä, joilla estetään kokonaan käytettyihin kalastusmahdollisuuksiin kohdistuvat kielteiset vaikutukset.

2. Asianomaisen kolmannen maan lipun alla purjehtiville aluksille myönnetyt kalastusluvat katsotaan keskeytetyiksi kyseessä olevien kalastustoimien osalta 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen päivämäärästä lähtien, eivätkä alukset saa enää harjoittaa kyseisiä kalastustoimia.

3. Kalastusluvat on katsottava peruutetuiksi, jos 2 kohdan mukainen kalastuslupien keskeytys koskee kaikkia toimia, joita varten luvat on myönnetty.

4. Kolmannen maan on varmistettava, että asianomaisille kalastusaluksille ilmoitetaan välittömästi tämän artiklan soveltamisesta ja että ne lopettavat kaikki kyseessä olevat kalastustoimet. Kolmannen maan on myös ilmoitettava viipymättä komissiolle, kun sen lipun alla purjehtivat kalastusalukset ovat lopettaneet kalastustoimensa.

37 artikla

Kiintiöiden ylittäminen unionin vesillä

1. Jos komissio toteaa kolmannen maan ylittäneen kiintiön, joka sille on myönnetty tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, komissio vähentää kyseiselle maalle kyseisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta myönnettyjä kiintiöitä seuraavina vuosina. Komissio pyrkii varmistamaan, että vähennyksen määrä on yhdenmukainen jäsenvaltioille vastaavissa olosuhteissa määrättävien vähennysten kanssa.

2. Jos kiintiötä ei voida sellaisenaan vähentää liikakalastetun kalakannan tai kalakantaryhmän osalta 1 kohdan mukaisesti, koska asianomaisen kolmannen maan käytettävissä ei ole kyseisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta riittävästi kiintiötä, komissio voi asianomaista kolmatta maata kuultuaan vähentää tuon kolmannen maan käytettävissä olevia muiden kalakantojen tai kalakantaryhmien kiintiöitä seuraavina vuosina samalla maantieteellisellä alueella tai vastaavan kaupallisen arvon verran.

38 artikla

Valvonta ja noudattamisen valvonta

1. Luvan kalastukseen unionin vesillä saaneen kolmannen maan aluksen on noudatettava samoja valvontasääntöjä, joilla säännellään unionin alusten kalastustoimia sillä kalastusalueella, jolla kyseinen alus toimii.

2. Luvan kalastukseen unionin vesillä saaneen kolmannen maan aluksen on toimitettava komissiolle tai sen nimeämälle elimelle ja tapauksen mukaan rantajäsenvaltiolle tiedot, jotka unionin alusten edellytetään lähettävän lippujäsenvaltiolle valvonta-asetuksen nojalla.

3. Komissio tai sen nimeämä elin lähettää 2 kohdassa tarkoitetut tiedot rantajäsenvaltiolle.

4. Luvan kalastukseen unionin vesillä saaneen kolmannen maan aluksen on toimitettava pyynnöstä komissiolle tai sen nimeämälle elimelle sovellettavien tarkkailijaohjelmien puitteissa laaditut tarkkailuraportit.

5. Rantajäsenvaltion on kirjattava kaikki kolmansien maiden kalastusalusten tekemät rikkomukset ja niihin liittyvät seuraamukset kansalliseen rekisteriin, josta säädetään valvonta-asetuksen 93 artiklassa.

IV OSASTO

TIEDOT

39 artikla

Tämän asetuksen nojalla myönnettyjä kalastuslupia koskeva unionin tietokanta

1. Komissio perustaa unionin sähköisen kalastuslupatietokannan, joka sisältää kaikki II ja III osaston mukaisesti myönnetyt kalastusluvat ja jossa on sekä julkinen osa että suojattu osa, ja pitää sitä yllä. Kyseistä tietokantaa koskevat seuraavat:

a) sinne tallennetaan kaikki liitteen mukaisesti toimitetut tiedot ja muut komissiolle toimitetut tiedot kalastuslupien myöntämiseksi II ja III osaston nojalla, mukaan lukien omistajan ja enintään viiden tosiasiallisen omistajan nimi sekä asuinpaikkakunta ja asuinmaa, ja siitä ilmenee kunkin luvan tila mahdollisimman nopeasti;

b) sitä käytetään komission ja jäsenvaltion väliseen tietojenvaihtoon; ja

c) sitä käytetään ainoastaan kalastuslaivastojen kestävän hallinnoinnin ja valvonnan tarkoituksiin.

2. Tietokannassa oleva kaikkien II ja III osaston nojalla myönnettyjen kalastuslupien luettelo on julkisesti saatavilla, ja siihen on sisällyttävä kaikki seuraavat tiedot:

a) aluksen nimi ja lippuvaltio sekä sen CFR- ja IMO-numerot, jos unionin oikeudessa niitä edellytetään;

b) luvan tyyppi, mukaan lukien kohdelajit tai kohdelajiryhmä tai kohdelajiryhmät; ja

c) kalastustoimen sallittu aika ja alue (alkamis- ja päättymispäivät, kalastusalue).

3. Jäsenvaltion on käytettävä tietokantaa toimittaakseen kalastuslupahakemukset komissiolle ja pitääkseen sen tiedot ajan tasalla, kuten 11, 18, 22 ja 26 artiklassa edellytetään, ja kolmannen maan on käytettävä tietokantaa toimittaakseen kalastuslupahakemukset, kuten 34 artiklassa edellytetään.

40 artikla

Tekniset vaatimukset

1. Asetuksen II ja III osastossa ja tässä osastossa tarkoitettu tietojenvaihto tapahtuu sähköisesti.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksin teknisiä toteuttamisvaatimuksia, jotka koskevat II ja III osastossa ja tässä osastossa tarkoitettujen tietojen kirjaamista, muotoa ja toimittamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY ([1]) säännösten soveltamista. Teknisiä toteuttamisvaatimuksia sovelletaan aikaisintaan kuuden kuukauden ja viimeistään 18 kuukauden kuluttua niiden hyväksymisestä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

41 artikla

Tietojen saatavuus

Rajoittamatta valvonta-asetuksen 110 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden tai komission on myönnettävä kalastuslaivastojen hallinnointiin osallistuville asiaankuuluville toimivaltaisille hallinnollisille yksiköille pääsy tämän asetuksen 39 artiklassa tarkoitetun, ulkoisten kalastuslaivastojen kalastuslupia koskevan unionin tietokannan suojattuun osaan.

42 artikla

Tietojen hallinta, henkilötietojen suoja ja luottamuksellisuus

Tämän asetuksen nojalla saatuja tietoja on käsiteltävä valvonta-asetuksen 112 ja 113 artiklan, asetuksen (EY) N:o 45/2001 sekä direktiivin 95/46/EY ja sen kansallisten täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

43 artikla

Suhteet kolmansiin maihin ja alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin

1. Kun jäsenvaltio saa kolmannelta maalta tai alueelliselta kalastuksenhoitojärjestöltä tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen kannalta merkityksellisiä tietoja, sen on toimitettava nämä tiedot komissiolle tai sen nimeämälle elimelle ja tapauksen mukaan muille asianomaisille jäsenvaltioille edellyttäen, että kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyt kahdenväliset sopimukset tai kyseisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön säännöt sen sallivat.

2. Komissio tai sen nimeämä elin voi unionin ja kolmansien maiden välisten kalastussopimusten ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen, joissa unioni on sopimuspuolena, puitteissa toimittaa tämän asetuksen sääntöjen noudattamatta jättämistä tai vakavia rikkomuksia koskevat merkitykselliset tiedot muille kyseisten sopimusten tai järjestöjen osapuolille tiedot antaneen jäsenvaltion suostumuksella ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

V OSASTO

MENETTELYT, SÄÄDÖSVALLAN SIIRTO JA TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

44 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 17 päivästä tammikuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 2 kohdassa ja 15 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 2 kohdassa ja 15 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 5 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

45 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa perusasetuksen 47 artiklalla perustettu kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

VI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

46 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan kalastuslupa-asetus.

2. Viittauksia kumotun asetuksen säännöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

47 artikla

Väliaikaiset säännökset kalastusmahdollisuuksien väliaikaisesta uudelleenjakamisesta olemassa olevien pöytäkirjojen nojalla

1. Poiketen siitä, mitä 12 artiklassa säädetään, niiden kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten pöytäkirjojen osalta, jotka ovat voimassa tai joita sovelletaan väliaikaisesti 17 päivänä tammikuuta 2018, sovelletaan kyseessä olevan pöytäkirjan voimassaolon päättymiseen asti tässä artiklassa esitettyä käyttämättömien kalastusmahdollisuuksien väliaikaista uudelleenjakamista koskevaa menettelyä.

2. Kestävää kalastusta koskevien kumppanuussopimusten yhteydessä, jos 11 artiklassa tarkoitettujen hakemusten edelleen toimittamista koskevien pyyntöjen perusteella käy ilmi, että unionille jonkin pöytäkirjan nojalla myönnettyjen kalastuslupien tai kalastusmahdollisuuksien määrää ei käytetä täysimääräisesti, komissio ilmoittaa siitä asianomaisille jäsenvaltioille ja pyytää niitä vahvistamaan, että ne eivät käytä kyseisiä kalastusmahdollisuuksia täysimääräisesti. Jos asianomainen jäsenvaltio ei vastaa määräajoissa, joista neuvosto päättää tehtyään kestävää kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen, asianomaisen jäsenvaltion katsotaan vahvistaneen, että sen alukset eivät käytä kalastusmahdollisuuksiaan täysimääräisesti kyseisenä aikana.

3. Sen jälkeen kun asianomainen jäsenvaltio on vahvistanut asian, komissio arvioi käyttämättä jääneiden kalastusmahdollisuuksien kokonaismäärän ja antaa arvion jäsenvaltioiden käyttöön.

4. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää 3 kohdassa tarkoitettuja käyttämättä jääneitä kalastusmahdollisuuksia, on toimitettava komissiolle luettelo kaikista aluksista, joille ne aikovat hakea kalastuslupaa, sekä kunkin aluksen osalta hakemusten edelleen toimittamista koskeva pyyntö 11 artiklan mukaisesti.

5. Komissio päättää uudelleenjakamisesta läheisessä yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa.

Jos asianomainen jäsenvaltio vastustaa uudelleenjakamista, komissio päättää uudelleenjakamisesta täytäntöönpanosäädöksillä ottaen huomioon tämän artiklan 8 kohdassa vahvistetut perusteet sekä ilmoittaa siitä asianomaisille jäsenvaltioille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Hakemusten toimittaminen tämän artiklan mukaisesti ei vaikuta millään tavoin kalastusmahdollisuuksien tulevaan jakamiseen tai vaihtamiseen jäsenvaltioiden kesken perusasetuksen 16 artiklan mukaisesti.

7. Komissiota ei voida estää käyttämästä 2–5 kohdassa tarkoitettua järjestelyä 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen vahvistamiseen saakka.

8. Kalastusmahdollisuuksien uudelleenjakamiseksi tämän artiklan mukaisesti komissio ottaa huomioon erityisesti

a) kunkin vastaanotetun hakemuksen päivämäärän;

b) uudelleenjakamista varten käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet;

c) vastaanotettujen hakemusten lukumäärän;

d) hakijoina olevien jäsenvaltioiden lukumäärän; ja

e) jos kalastusmahdollisuudet perustuvat kokonaan tai osittain pyyntiponnistus- tai saalismäärään: kunkin kyseessä olevan aluksen käytettäväksi aiotun pyyntiponnistusmäärän tai odotettavissa olevan saalismäärän.

48 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

LIITE

Luettelo toimitettavista tiedoista

I	HAKIJA
1	Talouden toimijan nimi
2	Sähköposti
3	Osoite
4	Faksi
5	Puhelin
6	Omistajan nimi
7	Sähköposti
8	Osoite
9	Faksi
10	Puhelin
11	Talouden toimijaa edustavan yhteisön tai asiamiehen nimi
12	Sähköposti
13	Osoite
14	Faksi
15	Puhelin
16	Aluksen päällikö(ide)n nimi (nimet)
17	Sähköposti
18	Osoite
19	Faksi
20	Puhelin

II	KALASTUSALUS
21	Aluksen nimi
22	Aluksen tunnus (IMO-numero, CFR-numero jne.)
23	Kalan säilytystapa aluksella
24	Alustyyppi, FAO:n koodi
25	Pyydystyyppi, FAO:n koodi

III	KALASTUSLUOKKA, JOLLE KALASTUSLUPAA HAETAAN
26	Luvan tyyppi (suora lupa; aava meri; tukitoimet)
27	Kalastusalue (FAO:n alue(et), suuralue(et) tai osa-alue(et) tapauksen mukaan)
28	Toiminta-alue (aava meri; kolmas maa – täsmennettävä)
29	Satamat, joissa saalis puretaan
30	Kohdelajit, FAO:n koodi(t) (tai kestävää kalastusta koskeva kumppanuussopimuksen kalastusluokka)
31	Haettu luvan voimassaoloaika (alkamis- ja päättymispäivät)
32	Tukialusten luettelo (aluksen nimi; IMO-numero; CFR-numero)

IV	RAHTAUS
33	Rahtausjärjestelyn nojalla toimiva alus (kyllä/ei)
34	Rahtausjärjestelyn tyyppi
35	Rahtausaika (alkamis- ja päättymispäivät)
36	Alukselle rahtauksen nojalla jaetut kalastusmahdollisuudet (tonneina)
37	Kolmas maa, joka jakaa alukselle kalastusmahdollisuuksia rahtauksen nojalla